

[Hasle.]

naturligt, i disse Synspunkter fra Danske Lovs Tid.

Med Hensyn til 2det Stykke har jeg en rent teknisk Bemærkning at gøre, nemlig vedrørende Ordet „Afdragsvilkaar“ i trediesidste Linie. Selve Bestemmelsen i 2det Stykke bortset fra sidste Punktum vil sikkert juridisk set være overflødig, men naar man optager en Bestemmelse derom, saa skulde den ogsaa helst være fuldt korrekt, for ellers gør Bestemmelsen mere Skade end Gavn. Jeg tror ikke, man her burde indskrænke sig til at tale om Afdragsvilkaar; der maa formentlig staa: samtlige Vilkaar, som man er indgaaet paa. Der kan jo være mange andre Vilkaar end netop Afdragsvilkaar, der er af stor Betydning. Og Meningene er dog vist, at Anden-prioritetshavernes Stilling netop ikke paa noget Punkt skal kunne forringes, bortset fra de enkelte Tilfælde, hvor Indenrigsministeren efter Forslaget kan tillade det.

Hvad endelig angaar § 4, skal jeg sige, at mit Partis Stilling til denne Bestemmelse om Udlaan til Kommuner er paa Forhaand givet. Vi har allerede tidligere givet Udtryk for, at vi ikke mener, der er nogen Grund til at opmuntre Kommunerne til at stifte yderligere Gæld, og vi ser derfor heller ingen Grund til at udvide en Lovgivning, der begunstiger en saadan Gældsstiftelse. Den højttærede Minister maa derfor ikke regne med nogen Medvirkning fra Det konservative Folkepartis Side til Gennemførelse af denne Paragraf.

Jørgen Jørgensen: Det er givet, at Konverteringen ikke kan gennemføres, saa den kan blive færdig til den kommende Termin, og det nødvendiggør jo, at der maa træffes en Ordning med Hensyn til de Henstandsbeløb, paa hvilke der ellers skulde afdrages allerede fra Juni Termin 1934. Derom er der fra alle Sider Enighed.

Bestemmelsen om, at Henstandsbeløbet for de 3½ og 4 pCt.s Serier, der ikke kommer ind under Konverteringen, kan tilskrives Hovedstolen paa samme Maade som for de Obligationer, der kan konverteres, anser jeg for nødvendig, fordi en stor Del af de Folk, der har faaet Henstand med Beløb i Forhold til 3½ og 4 pCt.s Serier, ikke vil være i Stand til at skaffe de Afdrag, som nu skulde erlægges. Det kan kun være rimeligt, at de kommer ind under samme Vilkaar som de,

der har Obligationslaan, der gaar ind under Konverteringen. Jeg vil haabe, at den Ret, der her gives Kreditorerne til at udsætte Afdragstiden eller tilskrive Hovedstolen med Henstandsbeløbet, vil blive benyttet i sit fulde Omfang alle Steder, hvor det er forsvarligt at gøre det, og hvor det kan gøres efter de Regler, der er foreskrevet i Statutterne.

Bestemmelsen om, at der over for visse Selskaber kan fastsættes en Maksimalrente, anser jeg ogsaa for at være rigtig. Naar vi er gaaet ind for en Rentelovgivning, som gaar ud paa, at Renteniveauet sænkes, hvilket vi alle erkender Nødvendigheden af, saa maa der være Mulighed for at drage alle de Kategorier af Selskaber, der med deres Obligations-Beholdninger vil kunne faa Betydning for, at det samlede Renteniveau kan gaa ned, ind under Lovgivningen.

Der kan heller ikke siges at være noget urimeligt i at forlange, at uopsigelige Laan eller Laan, der ikke kan opsiges nu, og hvoraf Renten ligger langt ud over, hvad man for Tiden regner med, skal kunne opsiges til en tidligere Tid og erstattes med andre, saafremt man ikke vil gaa ind paa at nedsætte Renten til 5 pCt., saaledes som her er foreslaaet.

Jeg ved naturligvis meget vel, at alle disse Bestemmelser kan forvolde Vanskeligheder for Forsikrings-selskaber og andre, for hvem Rentenedsættelsen vil kunne mærkes, men paa den anden Side maa enhver forstaa, at Nødvendigheden af, at Renten sænkes, er saa stor, at Hensynet til de større eller mindre Vanskeligheder, der vil opstaa paa de Omraader, der berøres, maa vige for Hovedhensynet: at tilvejebringe en Rente her i Landet, som Erhvervslivet kan bære, og det er det, der tilsigtes med de Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder. Til syvende og sidst vil det ogsaa være i høj Grad i de vedkommende Selskabers Interesse, selv om de paagældende nu ser med en vis Kritik paa disse Foranstaltninger, fordi de betyder et øjeblikkeligt Tab for dem. Det vil i det lange Løb tjene disse Institutioner bedst, for det, det først og fremmest kommer an paa, er, at Renten staar i et rimeligt Forhold til, hvad Erhvervslivet kan bære.

Vi fra vor Side hilser med Tilfredshed enhver Bestræbelse for at fortsætte det Arbejde, der er paabegyndt med Sænkning af Renten, og vi kan derfor anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.